

Књига пророка Јоила и лаодикијска Црква адвентиста седмог дана — број тридесет и један

Jeff Pippenger
2026-01-18

Број тридесет и један

Последња три месијанска испуњења која се налазе у Јеванђељу по Матеју указују на три елемента путоказа недељног закона: расејање Божјег народа при недељном закону, као што је предочено расејањем малог стада 22. октобра 1844. и расејањем ученика на крсту. Оба расејања су усклађена са недељним законом. У вези са Галилејом, која је симбол пророчке прекретнице, народ који је био у таме све до недељног закона биће позван из таме. Те особе су друго Божје стадо, радници једанаестог часа који се буде за питање суботње распре док су позивани из Вавилона. Њихов позив да изађу из Вавилона представља другу фазу суда, који почиње од Божјега дома, а затим се код недељног закона суочава са онима изван Јерусалима.

Десети месијански путоказ јесте расејање услед недељног закона.

Ali sve se ovo zbilo da se ispune pisma prorokâ. Tada ga svi učenici ostaviše i pobegoše. Matej 26:56.

Пророштво

Пробуди се, мачу, на пастира мојега и на човека, друга мојега, говори Господ над војскама: удари пастира, и овце ће се разбежати; и окренућу руку своју на малене. Захарија 13:7.

„Ускоро ћемо бити веома расејани, и оно што чинимо мора бити учињено брзо.“
Fundamentals of Christian Education, 535.

„Долази време када ћемо бити раздвојени и расејани, и свако од нас ће морати да стоји без предности заједништва са онима који су исте драгоцене вере; а како можете опстати ако Бог није уз вас, и ако не знате да вас Он води и управља?“ Review and Herald, March 25, 1890.

Једанаести месијански путоказ јесте позивање незнабожаца.

Да се испуни што је казао пророк Исаија говорећи: Земља Завулонова и земља Нефталимова, на путу к мору, преко Јордана, Галилеја незнабожаца; народ који је седео у таме угледа светлост велику; и онима који су седели у области и сени смрти, светлост засја. Матеј 4:14–16.

Пророчанство

Ипак, тама неће бити као што беше у време њене невоље, када је испрва лако понизио земљу Завулонову и земљу Нефталимову, а потом је теже притиснуо путем морским, с оне стране Јордана, у Галилеји незнабожаца. Народ који је ходио у тами видео је светлост велику; они који обитавају у земљи сенке смртне, њима је светлост засијала. Исаија 9:1, 2.

При доношењу недељног закона позни дажд биће изливен без мере, и незнабошци ће видети велику светлост. Прогонство ће расејати верне и проширити поруку.

„И предаваће вас судовима, ... да, и пред управитеље и цареве водиће вас ради Мене, за сведочанство њима и незнабошцима.“ Матеј 10,17.18, R. V. Прогонство ће ширити светлост. Слуге Христове биће изведене пред велике људе овога света, који, да није тога, можда никада не би чули јеванђеље. Истина је овим људима била погрешно представљена. Слушали су лажне оптужбе у погледу вере Христових ученика. Често је њихово једино средство да сазнају њен прави карактер сведочанство оних који су изведени на суд због своје вере. При испитивању од њих се захтева да одговоре, а њихове судије да саслушају сведочанство које се износи. Божја благодат биће дарована Његовим слугама да одговоре потреби тога часа. „Даће вам се“, каже Исус, „у тај час шта ћете говорити. Јер нећете ви говорити, него Дух Оца вашег говориће из вас.“ Када Дух Божји обасја умове Његових слугу, истина ће бити изнета у својој божанској сили и драгоцености. Они који одбацују истину устаће да оптужују и угњетавају ученике. Али усред губитка и страдања, па и до саме смрти, деца Господња треба да открију кротост свога божанског Узора. Тако ће се видети супротност између Сотониних оруђа и Христових представника. Спаситељ ће бити узвишен пред кнезовима и народом.

„Ученици нису били обдарени храброшћу и постојаношћу мученика све док таква благодат није била потребна. Тада се испунило Спаситељево обећање. Када су Петар и Јован сведочили пред Синедрионом, људи су се ‘дивили; и препознали су да су били с Исусом’. Дела 4:13. О Стефану је записано да су ‘сви који сеђаху у већу, гледајући право у њега, видели лице његово као лице анђела’. Људи ‘не могаху да се одупру мудрости и духу којим говораше’. Дела 6:15, 10. А Павле, пишући о сопственом суђењу пред судом ћесара, каже: ‘При мојој првој одбрани нико не пристаде уз мене, него ме сви оставише.... Али Господ стаде уз мене и оснажи ме, да се кроз мене проповед потпуно објави и да је чују сви незнабошци; и бих избављен из уста лавових.’ 2. Тимотеју 4:16, 17, R. V.“

„Слуге Христове није требало да припремају унапред смишљен говор који би изнели када буду изведени на суђење. Њихова припрема требало је да се врши из дана у дан, похрањивањем драгоцених истина Божје речи и, кроз молитву, јачањем своје вере. Када би били изведени на суђење, Свети Дух би им дозвоао у сећање управо оне истине које би биле потребне.“ Чежња векова, 354, 355.

Sud počinje sa domom Božjim na 9/11 i završava se pri nedeljnom zakonu, kada se tada sud prenosi na drugo Božje stado izvan doma Božjeg.

Dvanaesti mesijanski putokaz jeste Sud neznabošcima.

Да се испуни што је речено преко пророка Исаије, који говори: Гле, слуга мој, кога сам изабрао; љубљени мој, који је по вољи души мојој: метнућу Духа својега на њега, и суд незнабошцима јавиће. Неће се препирати нити викати; нити ће ко чути гласа његова по улицама. Треску стучену неће преломити, и лан који се пуши неће угасити, док суд не изведе на победу. И у име његово уздаће се незнабошци. Матеј 12:17–21.

Пророштво

Ево слуге мога, кога подупирем; изабраника мога, који је по вољи души мојој; метнуо сам дух свој на њега; суд народима изнеће. Неће викати нити подизати гласа, нити ће се чути глас његов по улицама. Треске стучене неће преломити, и лана што се дими неће угасити; суд ће по истини изнети. Неће ослабити нити ће се обесхрабрити док не постави суд на земљи; и острва ће чекати закон његов. Исаија 42:1–4.

Završetak suda nad domom Božjim započeo je u julu 2023. godine, kada se čuo glas na ulicama gde su Mojsije i Ilija ležali mrtvi u dolini mrtvih suvih kostiju. Kada se glas čuo, sud je počeo da se privodi kraju za dom Božji i nastavio je prema sudu nad neznabošcima. U Jevanđelju po Mateju postoji dvanaest mesijanskih ispunjenja koja označavaju glavne orijentire u reformnom pokretu sto četrdeset i četiri hiljade. Tih dvanaest orijentira tipološki su prikazani u Mesiji. 1989; 1996; 11. septembar 2001; 18. jul 2020; jul 2023; 2024; ponoćni poklič, razdvajanje sveštenika i nedeljni zakon — sve je to označeno, pri čemu 11. septembar ima unutrašnjeg i spoljašnjeg svedoka, a nedeljni zakon ima unutrašnjeg svedoka rasijanja, a zatim i dva svedoka sudskog razdoblja radnika jedanaestoga časa. Devet orijentira reformnog pokreta sto četrdeset i četiri hiljade neposredno je označeno u Jevanđelju po Mateju.

Матеј је алфа Новог завета, а Откривење је омега. Матеј је пророчко ремек-дело чији је значај био запечаћен све до последњих дана. Он садржи дванаест омега поглавља, која одговарају алфи Постања, од једанаестог до двадесет другог поглавља. Као алфа Откривења, он је паралелан надахнутом односу Данила и Откривења. Оно што је откривено о књигама Данила и Откривења у погледу њиховог пророчког односа, важило би и за однос Матеја и Откривења. Оно о чему смо обавештени у том смислу било би једнако следећем:

У Јеванђељу по Матеју преузима се иста линија пророштва као и у књизи Откривења.

„Откривење је запечаћена књига, али је истовремено и отворена књига. Оно бележи чудесне догађаје који треба да се збуду у последњим данима историје ове земље. Учења ове књиге су одређена, а не мистична и неразумљива. У њој се наставља иста линија пророштва као и у Данилу. Нека пророштва Бог је поновио, показујући тиме да им се мора придати важност. Господ не понавља оно што није од велике важности.“

Manuscript Releases, volume 9, 8.

Књига Матеје преузима „исту линију пророштва“ као Откривење и Данило, и она се доводи до савршенства у књизи Откривења, јер реч „допуна“ значи савршенство.

„У Откривењу се састају и завршавају све књиге Библије. Овде је допуна књиге пророка Данила. Једна је пророштво; друга је откривење. Књига која је била запечаћена није Откривење, већ онај део пророштва Даниловог који се односи на последње дане. Анђео је заповедио: ‘А ти, Даниле, затвори ове речи и запечати књигу до времена свршетка.’ Данило 12:4.” Дела апостолска, 585.

Матеј, Данило и Откривење јесу иста књига.

„Књиге Данила и Откривења су једно. Једна је пророчанство, друга откривење; једна је књига запечаћена, друга књига отворена. Јован је чуо тајне које су громови изговорили, али му је било заповеђено да их не запише.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, том 7, 971.

Чинило се важним да одвојим време како бих Јеванђеље по Матеју поставио у одговарајући контекст који би могао да нагласи пророчки значај Петра у Цезареји Филиповој пре него што поново усмерим проучавање на књигу пророка Јоила. Покушаћу да сажето изложим своја запажања о Јеванђељу по Матеју, настојећи да прикажем огроман пророчки значај Петра у Цезареји Филиповој, која је Панијум из Данила једанаест, стихови тринаест до петнаест.

Књига по Матеју устројена је на три јасно различите пророчке линије. Прва линија обухвата првих десет поглавља; друга линија наредних дванаест поглавља, за којима следи трећа линија састављена од шест поглавља. Првих десет поглавља представљају првог анђела из Откривења четрнаест, наредних дванаест поглавља представљају другог анђела из Откривења четрнаест, а последњих шест поглавља представљају трећег анђела из Откривења четрнаест. Ово запажање још нисам јасно доказао, али се то може лако учинити. Пре него што то учинимо, желим да наставим да повлачим неке од ширих потеза по платну које је књига по Матеју.

Други низ поглавља од једанаестог до двадесет другог представљен је другим анђелом, а други анђео увек означава удвајање, јер: „Паде, паде Вавилон.“ Поглавља од једанаестог до двадесет другог у Постању излажу обећање, а затим и тростепени савез Бога са изабраним народом посредством патријарха Аврама. Сам средишњи стих тих дванаест поглавља означава „обрезање“ као знак савеза, а оно је установљено у другом од три корака. Сам средишњи стих Матејевог паралелног савезног низа јесте онај у коме се Симону Варјони мења име у Петра.

А и Ја теби кажем: ти си Петар, и на овој стени сазидаћу Цркву Своју, и врата пакла неће је надвладати. Матеј 16:18.

Петрово име представља сто четрдесет и четири хиљаде, и он представља класу оних који своју веру заснивају на слушању Христове поруке. Не само поруке о Исусу, него поруке за коју је Исус указао да ју је сам Господ дао Петру.

Рече им: А ви, за кога ме држите?

А Симон Петар одговори и рече: Ти си Христос, Син Бога живог. А Исус одговарајући рече му,

Благо теби, Симоне, сине Јонин: јер ти то не откри тело и крв, него Отац мој који је на небесима. Матеј 16:15–17.

Петрова вера заснива се на томе што је Исус постао Христос — Месија. Петру се мења име, као што је било и Авраму, да би се означио заветни однос, и његово име износи 144.000; и у том истом стиху велика борба је означена као Стена која је темељ цркве која ће надвладати цркве пакла. Сто четрдесет и четири хиљаде јесу коначна манифестација изабраног заветног народа, и Петар представља ту групу.

Петар такође истовремено представља прву хришћанску цркву, цркву ученика, јер је то историја у коју је Христос положио темељ Своје цркве. Христос је темељ и Он је такође угаони камен, а Петар је симбол прве хришћанске невесте и последње хришћанске невесте. Стога је Петар у једном стиху и алфа и омега симбол.

Taj jedan stih jeste središnji stih dvanaest poglavlja koja predstavljaju poruku drugog anđela, a Petar „udvostručuje” ulogu prve neveste i poslednje neveste. Poslednja nevesta biće u ratu sa Sataninom sinagogom, a poslednja nevesta biće sačinjena od dve grupe. Jedna grupa je sto četrdeset i četiri hiljade, a druga grupa je veliko mnoštvo. Veliko mnoštvo predstavljeno je Smirnom, a sto četrdeset i četiri hiljade Filadelfijom.

Сто четрдесет и четири хиљаде јесу Филадельфијци, а промена Петровог имена у осамнаестом стиху представља печатање сто четрдесет и четири хиљаде. Он је симбол оних који су запечаћени, и у том стиху, самом средишњем стиху дванаест заветних поглавља, он се подудара са самим средишњим стихом у дванаест поглавља Постања, где је обрезање означено као знак. Поглавља једанаест до двадесет и два Откривења пружају трећу линију дванаест поглавља заветног сведочанства, а средишњи стих тих дванаест поглавља указује на брак блуднице из Откривења седамнаесте са царевима земаљским.

И звер која беше, и није, и сама је осма, и јесте од седморице, и иде у пропаст. Откривење 17:11.

Овај стих је повезан са препознавањем коначног пада Вавилонског великог, а први пад Вавила био је у првом поглављу дванаестопоглавне заветне линије Постања. Петар представља сто четрдесет и четири хиљаде у средишњем стиху, који је у складу са средишњим стихом Постања. У средишњем стиху Откривења, пад Вавилонског великог приводи закључку причу о Невроду, великом ловцу из Вавила.

Средишњи стихови сваке од ове три пророчке линије поистовећују или печат Божји или жиг звери. Вавилонски завет смрти, који започиње у Постању, достиже свој крај у Откривењу. Чинећи то, он поставља почетак и свршетак на све три линије, када се оне саставе, ред на ред. Тамо где је Петар употребљен као симбол велике борбе између Стене и врата пакла налази се порука другог анђела, јер порука другог анђела гласи: Паде, паде Вавилон (Неврод), паде (римска блудница). Друга линија у Матејеве три линије јесте порука другог

анђела, јер она указује на два пада Вавилона. Она представља лажни брак управо тамо где се истински брак довршава, код закона о недељи. Она представља број „8“ као подметнути фалсификат Божјег народа, који су истинских осам. Папство је такође приказано као онај који подражава Бога, јер беше, и јесте, и изићи ће. Оно узлази управо тамо где се уздиже застава — код закона о недељи.

У Јеванђељу по Матеју постоји дванаест месијанских испуњења, а у Старом завету има између три стотине и пет стотина пророштава о Месији. Матеј садржи дванаест непосредно означених испуњења, далеко више него било које од преостала три јеванђеља. Тих дванаест испуњења одговарају девет различитих прекретница у реформаторском покрету сто четрдесет и четири хиљаде. Девет симболизује потпуност, јер не постоји број изнад „девет“, пошто сваки други износ који следи после „девет“ употребљава само девет цифара од један до девет, и нулу. Девет је пуноћа. Од тих девет прекретница, две имају више од једног Матејевог испуњења. 9/11 има две, а недељни закон има три.

Време свршетка 1989. године, формализовање поруке 1996. године, затим 11. септембар, затим разочарање од 18. јула 2020. године, затим глас у пустињи у јулу 2023. године, који је довео до васкрсења 2024. године, које води ка Поноћном покличу, а потом ка раздвајању свештеника, које достиже своју кулминацију у недељном закону. Девет међаша, од којих један има два сведока, а један три сведока; 11. септембар има два, а недељни закон три. То значи да у реформној линији сто четрдесет и четири хиљаде, два сведока 11. септембра до три сведока недељног закона — означавају време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Дванаест међаша поравнава се са сваким реформаторским покретом, и тиме наглашавају и одређују време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде од 11. септембра до недељног закона.

Чинећи то, она препознаје два сведока код 11. септембра, и три сведока код недељног закона. Два сведока код 11. септембра јесу порука другог анђела, а три сведока код недељног закона јесу порука трећег анђела. Стога линија настала на основу Матејевих испуњења месијанских пророчанстава издваја и увећава време запечаћења, истовремено препознајући другог анђела као алфу историје времена запечаћења, а трећег анђела као омегу. То значи да је време запечаћења оивичено бројем два и бројем три, чиме се двадесет три, као симбол помирења, поставља над читавом историјом запечаћења.

У књизи Матеја постоје три пророчке линије, које представљају првог, другог и трећег анђела, редом, и дванаест поглавља у другој линији Матеја представљају савез са сто четрдесет и четири хиљаде, јер је то омега алфа-савезу Постања са Аврамом. То такође значи да, као што други анђео, када Петар представља и прву и последњу хришћанску невесту, Петрово удвајање успоставља пророчки захтев за удвајањем у другом анђелу. На основу три сведока, број дванаест је уже које повезује три линије од по дванаест поглавља заједно, стога, када нађемо још једно представљање броја дванаест у књизи Матеја, оно мора бити усклађено са другим дванаест у књизи Матеја.

Дванаест поглавља Матеја, која почињу симболичким бројем једанаест и завршавају се његовим симболичким парњаком, бројем двадесет и два, поравнавају се са реформном линијом сто четрдесет и четири хиљаде, представљеном кроз дванаест месијанских испуњења, те тако показују друго „удвостручавање“ у линији другог анђела. Дванаест месијанских испуњења, заједно са дванаест поглавља, јесу „удвостручавање“ другог анђела, али када се помноже, представљају 144.000. Петар је удвостручен, а и број дванаест је такође удвостручен. Та удвостручавања испуњавају удвостручавање Вавилона који пада двапут.

Једанаеста до двадесет друге главе представљају другог анђела из Откривења четрнаест. Десет је симбол испита, а први од трију испита јесу првих десет глава Матеја. „Десет“ симболизује испит. Пошто је Матеј алфа Откривењевој омеги, прва глава било које од тих књига започиње откривењем Исуса Христа. У првој глави Јосиф је стављен на испит да ли ће веровати анђелу или не. Његов пандан био је Захарија, отац Јована Крститеља, који није поверовао и пао је на истом испиту. Један је прихватио промислитељско рођење, други је посумњао.

У другом поглављу Ирод се уплашио рођења новог цара, а Јосиф и Марија побегоше у Египат. Јован Крститељ донео је прву пробу у трећем поглављу, прву пробу коју Сестра Вајт означава као пробу живота или смрти, јер је написала да „они који су одбацили Јованову поруку нису могли имати користи од Исуса.“ Први анђеол је порука кушања која позива људе, као што је и Јован чинио, да се боје Бога, јер долази час Божјег суда. То је представљено Јованом када је упитао: „ко вас опомену да бежите од гнева који долази?“

Затим, у четвртном поглављу, Исус пости четрдесет дана, што се окончава са три различита искушења, јер су та три искушења увек представљена у поруци првог анђела. Тада је Исус почео да поставља темеље бирањем Својих ученика, јер су са Јездром и Немијом темељи храма били положени у историји првог указа, а са милеритима темељи су били положени у историји првог анђела. Темељи су блаженства, за којима следе Његова чуда која су водила ка томе да пошаље дванаест ученика све до завршетка десетог поглавља. Дванаест ученика су тада били постављени, а надахнуће поистовећује ученике са темељем хришћанске цркве. До једанаестог поглавља темељи су били довршени.

У једанаестом поглављу ученици служе самостално, а Исус је сам, што означава јасан прекид између десетог и једанаестог поглавља. Поглавља од једног до десет представљају поруку првог анђела; она се окончала доласком другог. Други анђеол производи поделу, раздвајање, као што је било са милеритима и протестантима. Десето поглавље завршава се тиме што се Исус одваја од ученика, а у једанаестом поглављу Он је сам.

Поглавља једанаесто до двадесет друго представљају другог анђела, водећи ка поглављима двадесет трећем до двадесет осмом, као трећој линији трећег анђела. Наравно, трећи анђеол стиже до недељног закона, што представља Пасха у поглављима двадесет шестом до двадесет осмом. „23“ је симбол помирења, а прво од тих шест поглавља представља вест првог анђела, док последња три поглавља представљају вест трећег анђела. Два поглавља у

средини (24 и 25) представљају другог анђела. Последња три поглавља садрже „23“ посебна оријентира, који усклађују поглавље „23“, као првог анђела или почетак, и поглавља двадесет шесто до двадесет осмо као трећег, са „23“ оријентира. Поглавље 23 је први анђео, следећа два поглавља су други анђео, а последња три поглавља су трећи анђео.

Трећа линија у Јеванђељу по Матеју представља трећег анђела, и подељена је на три корака. Двадесет треће поглавље је први корак и први анђео. Двадесет четврто и двадесет пето поглавље су други корак и други анђео. Двадесет шесто, двадесет седмо и двадесет осмо поглавље су трећи корак и трећи анђео. Једно поглавље за првог анђела, два поглавља за другог анђела и три поглавља за трећег. Трећи, који је Пасха, која представља крст, што се заузврат подудара са законом о недељи, такође је представљен Педесетницом.

Педесетница је број 50, а 50 је симбол Јубилеја. Јубилеј обухвата четрдесет девету годину, крај седмог циклуса од седам година. Број 49 претходи броју 50, али је с њим непосредно повезан. Трећа линија у Матеју почиње 23. поглављем, а затим следе два поглавља (24, 25) која у збиру дају 49, непосредно пре трећег анђела који представља број 50.

Почетак низа од шест поглавља јесте „23“, а крај је „23“ оријентира, и број који се добија сабирањем 26. поглавља са 27. и 28. износи „81“, што је симбол свештеника, уткан у саме стихове који указују на проливање крви коју ће Небески Првосвештеник употребити у Својој првосвештеничкој служби. Из тог разлога, наслов поглавља „81“ у Чежњи векова заснован је на Матеју 28.

„Поглавље 81 — ‘Господ је васкрсао’“

„Ово поглавље заснива се на Матеју 28:2–4, 11–15.“ Чежња векова, 780.

Број „81“ представља свештенство, а у Левитској 8 изложено је седам дана посвећења свештеника. У 8. поглављу Књиге бројева изложено је очишћење Левита. У 2. Дневника, „81“ свештеник се супротставља цару Озији, и тај одломак непосредно доприноси утврђивању поруке о печаћењу сто четрдесет и четири хиљаде.

Али када се осилио, срце му се узнесе на своју пропаст; јер се огреши о Господа Бога својега, и уђе у храм Господњи да кади на кадиономе олтару. А за њим уђе Азарија свештеник, и с њим осамдесет свештеника Господњих, храбрих људи. И они се успротивише цару Озији, и рекоше му: Није на теби, Озија, да кадиш Господу, него на свештеницима, синовима Ароновим, који су посвећени да каде; изађи из светиње, јер си преступио; и неће ти то бити на част од Господа Бога.

Тада се Озија разгневи, а у руци му беше кадионица да кади; и док се гневио на свештенике, губа изби на његовом челу пред свештеницима у дому Господњем, код кадионог олтара. И Азарија, поглавар свештенички, и сви свештеници погледаше га, и гле, беше губав на челу; и истераше га оданде; а и сам požури да изиђе, јер га беше Господ ударио. И цар Озија беше губав до дана своје смрти, и живљаше у издвојеној кући, јер беше губав; пошто беше одсечен од дома Господњег; а Јотам, син његов, беше над царским домом, и судијаше народу земаљском. 2. Дневника 26:16–21.

Осамдесет и један као симбол повезан је са свештеницима који су се успротивили Озијиним настојањима да принесе жртве у светињи. Пророчка структура одломка о Озији подудара се са пророчком структуром једанаесте главе Данила, стихова једанаест и дванаест. Оба одломка указују на јужног цара, коме се срце узноси услед војних победа, а нарочито недавне победе над северним царем. Када је испуњен једанаести стих једанаесте главе Данила преко Птолемеја у бици код Рафије, он је, као и Озија, настојао да принесе жртву у светилишту у Јерусалиму, али су му се свештеници успротивили. Ред на ред, два сведока указују на украјински рат који је готово окончан.

Осамдесет прво поглавље књиге Чезња векова заснива се на Матеју 28 и указује на Христа који узлази да отпочне Своју службу као Небески Првосвештеник.

А од онога што говоримо ово је главно: имамо таквога Првосвештеника, који седе с десне стране престола Величанства на небесима. Јеврејима 8:1.

Број „81“ је симбол свештеника, а поглавља 26, 27, 28; трећи корак треће линије у Матеју даје збир 81. Други корак даје збир 49, а први корак је 23. Осамдесет један представља 80 свештеника и првосвештеника у сведочанству о Озији. На овом нивоу 80 свештеника су људски, а првосвештеник је Божански. 81 представља сједињење Божанства са човештвом. Број један у броју осамдесет један представља Божанство.

Број један у броју једанаест представља човечанство, а такође и Божанство. Број један у броју двадесет један представља Божанство, а двадесет човечанство. Комбинација два и један може се видети у ученицима на путу за Емаус.

Комбинација три и један јесте човечанство и Божанство, као што је представљено огњеном пећи Седраха, Мисаха и Авденага.

Комбинација четири и један означава да се сједињење Божанства са човечанством остварује у четвртом нараштају.

Комбинација пет и један означава пет девојака које чекају женика.

Комбинација шест и један представља човеков однос према суботи седмога дана, чији је Господар Божанство. Број „шест“ је симбол човека, а један је Христос.

Комбинација седам и један представља прелазак седме цркве, Лаодикеје, у филаделфијско искуство.

81 је симбол свештеника и њиховог односа према првосвештенику.

Комбинација девет и један означава довршење. Трудноћа траје девет месеци. Било је 9 покољења која су водила до Ноја, и девет покољења после тога која су водила ка завету. Исус је предао дух у девети час. Комбинација девет и један означава довршење дела запечаћења Његовог народа.

У овом контексту, број један је спој човечанства и божанства; број два је Божански Учитељ, који поучава човечанство. Број три је порука тројице анђела, што је порука којој су они

поучени у броју два. Број четири означава четврти нараштај, те тако одређује пророчку историју у којој се показује пет мудрих девојака, и бивају поново створене, као што је представљено шестим даном стварања. Потом седми корак означава прелаз у Филаделфију и загонетку да је осми од седморице. У том тренутку савез је извршен и свештенство „81“ бива уздигнуто да доврши дело представљено бројем девет. На сваком кораку број један је Лав из племена Јудина, који је такође Палмони, Дивни Бројач. 81 је симбол свештеника. Палмони је створио све бројеве.

Број једанаест представља половину од двадесет и два, а оба представљају сједињење Божанства са човечанством. У једном недавном чланку укључио сам две изјаве које се односе на почетак и свршетак.

Прва изјава је указала на то да је, када је Елен Вајт имала своје прве визије о светилишту, њој било показано да заповест о суботи сија јаче од осталих заповести. Такође јој је било показано да је у последњим данима „учење о оваплоћењу“ било обасјано благим сјајем. Субота је била светлост на почетку која је представљала учење о оваплоћењу на крају. Сједињење Божанства са човечанством јесте учење о оваплоћењу, јер је то учење о Христу који је на Себе узео људско тело, и тиме поставио пример да Божанство сједињено са човечанством не греши.

Једанаест плус једанаест јесте двадесет и два, а број једанаест започиње сваку од дванаест поглављем обликованих заветних линија, и свака се завршава са двадесет и два. Једанаеста поглавља и једанаести стихови унутар Светога писма представљају путоказе сто четрдесет и четири хиљаде.

2014

Украјински рат започео је 2014. године и представља спољашњу линију времена запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

И цар јужни разгневиће се, и изићи ће и заратиће с њим, с царем северним; и он ће подићи велико мноштво, али ће мноштво бити предано у његову руку. Данило 11:11.

18. јул 2020.

Прво разочарање било је Исусово одлагање да пође и васкрсне Лазара, крунидбено чудо и печат Божји. Исус је чекао четири дана пре него што је васкрсао Лазара. Стих у Јовану указује на последње од седам чуда која су непосредно означена у Јеванђељу по Јовану. Прво је било претварање воде у вино. Много је светлости у разматрању тих седам чуда која достижу врхунац у Јовану 11:11, и сви теолози се слажу да у Јовану има само седам чуда, на основу тога што су та чуда непосредно означена. Из тог разлога не убрајају Христово васкрсење као осми знак, али оно јесте било чудо, и Његово васкрсење је знак завета, тако да је васкрсење у књизи Јовановој осмо чудо, које је од оних седам, јер је свако од претходних седам чуда било извршено силом Његовог васкрсења.

Ово рече; а потом им каза: Лазар, наш пријатељ, заспао је; него идем да га пробудим из сна. Јован 11:11.

јул 2023.

У јулу 2023. године, глас у пустињи почео је да виче поруку која поседује Духа живота.

И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на ноге своје; и велики страх обузе оне који их гледаху. Откривење 11:11.

Јован је рођен осам дана пре недељног закона, јер управо о недељном закону његов отац Захарија проговара. Јованово име бива промењено од Захарије у Јован о недељном закону, када промена његовог имена означава заветни однос. Рођење представља тип васкрсења оних који су побијени на улицама 18. јула 2020.

Заиста вам кажем: међу рођенима од жена није устао већи од Јована Крститеља; али и најмањи у царству небеском већи је од њега. Матеј 11:11.

2024

Исаија препознаје друго сабирање које се испунило 1849. године. Друго сабирање започело је у јулу 2023. године и завршава се када Божји народ буде запечаћен.

И догодиће се у тај дан да ће Господ опет, по други пут, пружити руку своју да поврати остатак народа свога који преостане, из Асирије, и из Египта, и из Патроса, и из Хуса, и из Елама, и из Синара, и из Емата, и са острва морских. Исаија 11:11.

Непосредно пре недељног закона

Исус је управо завршио свечани улазак, означавајући тиме прелаз од Поноћног вапаја ка недељном закону; са Собом има дванаест ученика, јер су они већ изабрани пре недељног закона.

И Исус уђе у Јерусалим, и у храм; и пошто разгледа све унаоколо, а већ беше дошло вече, изиђе у Витанију са дванаесторицом. Марко 11:11.

Када се запечаћење изврши над сто четрдесет и четири хиљаде, непосредно пре недељног закона, сједињење Мужа Божанства са женом човечанства бива довршено, и то двоје су заувек једно, јер је помирење довршено.

Ипак, ни муж није без жене, ни жена без мужа, у Господу. 1. Коринћанима 11:11.

Чудесно рођење Саре, рођење одавно закаснило услед побуне из 1863. године, остварује се када жена из дванаесте главе Откривења рађа близанце. Прво дете долази у време Поноћног поклича, а друго дете у време недељног закона. Дете које је изашло друго имало је скерлетну нит која представља знак Раве у Јерихону.

Вером и сама Сара прими силу да зачне семе, и роди дете и кад беше прошла доба, јер сматраше верним Онога који је обећао. Јеврејима 11:11.

Закон о недељи за Лаодикију

Јеремија препознаје суд над Лаодикијском црквом адвентиста седмога дана.

Зато овако вели Господ: Ево, пустићу на њих зло од којег неће моћи утећи; и ако завапе к Мени, нећу их услишити. Јеремија 11:11.

Језекиљ се слаже с Јеремијиним судом над адвентизмом.

Овај град неће вам бити котао, нити ћете ви бити месо усред њега; него ћу вам судити на граници Израилевој. Језекиљ 11:11.

Mimoilaženje drevnog Izraela kao Božjeg zavetnog naroda uključuje i to da Bog izaziva ljubomoru kod nekadašnjeg zavetnog naroda zbog onoga što su odbacili. Ovo se ponavlja nad adventizmom prilikom nedeljnog zakona.

Дакле, кажем: да ли су се спотакли да би пали? Боже сачувај; него је кроз њихов пад дошло спасење незнабошцима, да би се они подстакли на љубомору. Римљанима 11:11.

Адвентизам, заснован на делу Вилијама Милера, које они одбацују, и даље је покрет који је саградио храм; али као и у случају Соломона, који је такође саградио храм, они су прекршили завет и њихово ће царство бити узето од њих и дато народу који ће управљати Божјим виноградом онако како Он одреди.

Зато што си то учинио и ниси држао Мој завет и Моје уредбе, које сам ти заповедио, Господ рече Соломону: заиста ћу отргнути царство од тебе и даћу га твоје служи. 1. Царевима 11:11.

Закон о недељи за Филадельфију

При недељном закону, према пророцима, црква победоносна бива постављена у своју земљу, а та је земља земља која обилује поруком позне кише. Јерихон је био поново саграђен 1863. године, а при недељном закону Јерихон пада.

Него земља у коју идете да је запоседнете јесте земља од брда и долина, и пије воду од дажда небескога. Поновљени закон 11:11.

Град је царство, а победоносна црква представља Христово царство славе. То царство победоносне цркве почиње недељним законом, када је Његова црква уздигнута и узвишена изнад свих гора и хумова.

Благословом праведних град се узвисује; а устима безбожних обара се. Приче 11:11.

У девети час анђео је дошао Корнилију, упутивши га да пошаље по Петра, показујући тиме када јеванђеље одлази незнабошцима при недељном закону. Када је Бог упутео Петра да пође, то је било у контексту виђења о једењу нечистих животиња. То се испуњава при недељном закону. Девети час се подудара са деветим часом, када је Христос умро. Девети час представља крај једног раздобља које почиње у трећи час, када је Исус био разапет, умревши шест часова касније. То је исто раздобље у којем је Петар у горњој соби у трећи

час, а затим у храму у девети час. Један девети час окончава се Христовом смрћу; у следећем деветом часу Петар је у храму, објављујући Јоилову поруку. Христова смрт окончала је заветни однос са Израиљем и отворила врата незнабошцима, које представља Корнилије.

И гле, одмах беху дошла три човека пред кућу у којој бејаш, послана к мени из Кесарије. Дела 11:11.

И биће вам гад; мяса њихова не једите, и стрвином њиховом гадите се. Левитска 11:11.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Санјала сам да ми је Бог, невидљивом руком, послао чудесно израђен ковчежић, дуг око десет инча, а широк шест, начињен од ебоновине и бисера вешто уметнутих. Уз ковчежић је био причвршћен кључ. Одмах сам узела кључ и отворила ковчежић, кад, на моје чуђење и запрепашћење, нађох да је испуњен сваковрсним драгуљима разних величина, дијамантима, драгим камењем, те златним и сребрним новцем сваке величине и вредности, лепо распоређеним на својим местима у ковчежићу; и тако распоређени одсјајивали су светлошћу и славом којој је раван био једино сунчев сјај. ...“

„Погледала сам у ковчежић, али су ми очи биле заслепљене тим призором. Сијале су десет пута већом славом него раније. Помислила сам да су их у песку изглачала стопала оних безбожних људи који су их разбацали и погазили у прашину. Биле су сложене у дивном поретку у ковчежићу, свака на своме месту, без икаквог видљивог труда човека који их је бацио унутра. Узвикнула сам од саме радости, и тај узвик ме је пробудио.“
Early Writings, 81–83.

„Превише удаљујете долазак Господњи. Видела сам да је позни дажд долазио [изненада као] поноћни поклич, и са десет пута већом силом.“ Spalding and Magan, 5.

И у свакој ствари мудрости и разума, за коју их је цар испитивао, нашао је да су десет пута бољи од свих врача и звездара који беху у свем царству његову. Данило 1:18–20.